

Het verslag van het werkjaar 2022

Zoals het een heus jaarverslag in het verleden betaamde, werd dit op rijm georeerd of plechtig naar voor gebracht door onze griffier, Jan. Maar dat was de tijd van mijn vriend Jan, en (ik weet het – ik val in herhaling) het verschil met mijn vriend Jan is dat ik niet rijmen kan.

Hier gaan we dan, zonder rijm ...

Omdat tijdens de eerste maanden van 2022 het coronavirus nog ietwat aan het tegenspartelen was, de boostercampagne nog volop liep en er voor groepsbijeenkomsten nog vrij strenge regels golden, werd de eerste lezing pas in maart georganiseerd. Vader en zoon Gyselbrecht, Carlos en Nicolas, kwamen trots hun bedrijf PIPA aan ons voorstellen. We luisterden met open mond hoe het duivenspel van volks'sport' tot een echte business is geworden. De eenvoudige Jef met de pet, de gewone duivenmelker van vroeger zeg maar, is een zeldzaamheid geworden. De schaarse schare aan hedendaagse duivenmelkers doet dit vaak beroepshalve – op professionele basis - en het verhandelen van duiven, vooral richting Oosten, werd een gat in de markt waar de mensen van PIPA op het juiste moment zijn in gesprongen.

In april was Jan Denys van Randstad onze gast. Op de radio een vlotte prater (zo hoorde ik net voor de jaarwende nog met eigen oren), maar een lezing voor een zaal Rederijkers was minder zijn ding zo bleek, maar dat is van horen zeggen want ik was er zelf niet bij.

In mei hadden we verkiezingen van de Eed en dus een algemene ledenvergadering gepland. Deze stembusgang was reeds twee jaar tereke uitgesteld, dus het moest er maar eens van komen. Op de valreep hadden we ook Pascal Platel uitgenodigd om een soort van conference ten beste te brengen omdat een avond vullen met een verkiezing van de eed ons toch wat povertjes leek.

De verkiezingen met liefst 52 aanwezige leden en dus evenveel kiezers gaf weinig verassingen. Christophe Mouton en Filip Van Opstaele werden nieuwe leden van de Eed, ter vervanging van Jan Magerman en Robert Van Heers, die na een jarenlange inzet voor de Rederijkers hun schoenen aan de haak hingen. Bedankt Jan, illustere voorganger, en Robert, trouw bestuurslid.

Op de eerstvolgende vergadering van de eed werd de bestuursploeg hier en daar herschikt. Renaat gaf aan een stap opzij te willen zetten en Rik werd de nieuwe deken. Ondergetekende werd gevraagd om het griffierschap op te nemen. Renaat werd onderdeken en JP gewoon lid van de Eed. Bedankt Renaat en JP voor jullie jarenlange onverdroten inzet als tandem deken en onderdeken. Voor de rest geen functiewijzigingen: Lorenzo is onze penningmeester, Geert onze toneelmeester of factor, Jan de archivaris en Johan de heraldicus.

O ja, ook dit nog, na de verkiezingen bracht Pascal Platel een voorstelling over de liefde en de verwoede pogingen van anderen om haar over een gestrande relatie heen te

helpen. Het dient gezegd, het ging om een try out, en dat was er soms ietwat aan te zien, maar wel een mooie, tedere en oprechte voorstelling.

Juni bracht ons mooi wandelweer en hup wij naar de Vinderhoutse bossen. Een prachtig stuk natuur aan de rand van Gent. 2 gidsen loodsten ons door het 'oude' bos waar de natuur jarenlang ongestoord zijn gang kon gaan en sinds enkele jaren door Natuurpunt is opengesteld voor het grote publiek. Een aanrader niet zo ver hier vandaan.

Onze 11 juli uitstap hadden we reeds 2 jaar geleden gepland. Een toertje Aalter met een bezoek aan enkele cultuur historische sites, al dan niet bekend bij het grote publiek. Prachtig weer, een trappist of koffie op een tweetal terrassen, gegidste bezoeken aan de kastelen van Poeke en Mariahove in Bellem en een bbqtje in het stiltegebied Drongengoed. Meer moet dat niet zijn om van een geslaagde 11-juli-uitstap te kunnen spreken.

In september mocht onze burgervader met veel bravoure, zoals we dat van hem gewoon zijn, het woord voeren in De Swaene, niet om er zijn politiek project voor Aalter voor te stellen, maar als specialist Europese defensie. Met de oorlog in Oekraïne een brandend actueel onderwerp. Van een Europees leger moet Pieter De Crem niet weten. Laat de NAVO maar de kastanjes uit het vuur halen. Dat is een pak goedkoper voor onze beurs en veel efficiënter.

In oktober stond er een al even actueel onderwerp op het programma: Michael Van Bossuyt nam de energiemarkt onder de loep. Dat werd geen bonte of plezante avond. Kommer en kwel viel ons te beurt, maar wel een verdomd goede spreker. Ondertussen zijn de gasprijzen drastisch gedaald, tegen de verwachting van de specialisten in. Hopelijk krijgen die ook volgende winter ongelijk want dan zouden de gas- en elektriciteitsprijzen pas echt de pan uit swingen, wegens schaarste om tal van redenen. Pas de winter nadien zou de energiemarkt stabiliseren. Ondertussen spelen we met zijn allen spaarbank voor de energiebedrijven.

Peter Laroy bracht ons in november het verhaal van de roversbenden in Vlaanderen. Het werd een rustig voortkabbelende avond met enkele smeugige verhalen. Vooral de arrestatie van de bende van Adegem kwam het sterkst uit de verf. De gendarmes trommelden dood gemoederd de brandweer van Eeklo op om een huis en aanpalende schuur - waar de snoodaards zich hadden verschanst - in de fik te steken. De kerels werden uitgerookt en gearresteerd. Krachtdadig optreden noemt zo iets. Heden ten dage is het omgekeerd: het schorriemorrie steekt wagens, vuilniscontainers, enz ... in brand om vervolgens de aanrukkende brandweer te belagen.

Om het jaar in schoonheid te eindigen werd er ook nog eens een patroonsfeest georganiseerd. In Art'A mochten we proeven van een mooi en smaakvol optreden van de St. Michaels Big Band met Peter Versluys als zanger. We genoten volop van bekende en minder bekende deuntjes en Peter bleef zijn eigen zelve: charmant en vooral een

entertainer pur sang.

Nadien volgden drank en spijs en gemoedelijkheid in de Swaene. We dronken een beetje, we aten een beetje en iedereen kreeg zijn meug ... of toch bijna iedereen.

2022 werd een jaar waarin we de oude gewoontes beetje bij beetje terug opnamen. Zo nam ook de aanwezigheid van de leden op de activiteiten stelselmatig toe, maar de jongere leden hebben de weg nog niet helemaal terug gevonden, zo lijkt ons. Maar daar wordt aan gewerkt met een nieuw programma met naast de lezingen enkele vernieuwende bijkomende activiteiten. Maar dat komt straks aan bod.

Voila, 2022 zit erop. Ondertussen zijn we in januari beland. Een naar mijn persoonlijk gevoel 'triestige' maand. De feesten zijn voorbij en de dagen zijn kort en vooral somber. Vroeger kon het kind in ons zich nog wat optrekken aan sneeuwpret, maar ook dat zit er de jongste jaren niet meer in. Bovendien worden we recentelijk te pas en te onpas lastig gevallen met onheilsverhalen over de gevaren voor onze gezondheid bij overmatig drankverbruik. Onder 'overmatig' wordt verstaan meer dan 10 consumpties per week. Zo telt een trappist of een glas wijn voor twee eenheden. Als ik vanavond een duo trappisten naar binnen werk – want de eed trakteert een paar keer - begint mijn geweten al op te spelen, want ik zit dan juist onder de helft van mijn drankverbruik voor deze week. Gelukkig moeten we vrijdag niet weg, denk ik dan, maar ik ben wel gisteren naar de bolling geweest. En op zaterdag maak ik met mijn fietsvrienden een tochtje met een min of meer verplichte trappistenstop in een café in de buurt bv. De Reisduif, zaterdagavond mogen we bij vrienden op bezoek en op zondagmiddag komen de kinderen eten. Ik kan dus nooit onder die 10 blijven ... Ik krijg derhalve stress, hartkloppingen zelfs want als ik alle artikels in de krant mag geloven heb ik een dik 'probleem'.

Anderzijds heb ik op 1 januari als aspirant gepensioneerd aan mezelf beloofd in de toekomst vooral datgene te doen wat ik graag doe.

Daarom weg ermee met die krant. We gebruiken gewoon ons gezond verstand.

Zoals mijn vader zaliger zei:

drink matig

maar regelmatig.

En wees maar zeker hij was een kei.

Maar toch nog even ernstig nu. Mijn nieuwjaarswens pik ik van Dirk De Wachter en hij liet zich inspireren door de Frans Joodse filosoof Levinas die het heeft over de 'kleine goedheid'.

En mijn simpele nieuwjaarswens luidt:

'Elkaar een klein plezier doen, is de essentie van het leven. Dat laat ons mensen gelukkig zijn.'